नन्वेवं क्लेशिता कथमस्माकं प्रसन्ना स्यात्तत्राह ॥ प्रणिपातेति॥४०॥ सीतायाअभ्युदयसूचकं प्रत्यक्षनिमित्तमपि दर्शयति ॥ अपिचेति द्वितीयमपिचेतिपादपूरणे ॥ विरूपं लक्षणं सूक्ष्ममपि किंचिन्नोपलक्षयइत्यर्थः ॥४१॥ किंतु स्नानानुलेपनाद्यभावमूलकशोभावैगुण्यमात्रात्मकं दुःखमुपस्थितमिति उत्प्रेक्षते ननु मुखवैवर्ण्यदक्षिणाक्षिस्पंदादिदुर्निमित्तलेशोपीत्यर्थः॥वैहायसमुपस्थितां स्वप्ने तथा दृष्टां ॥४२॥अतएवास्याअर्थसिद्धिं इष्टसिद्धिमुपस्थितां पश्यामि रावणनाशं रामविजयं च पश्यामि॥४३ अपिचास्यामहत्प्रियं श्रोतुं निमित्तभूतं सूचकत्वं स्वप्नमेतत् ॥ स्फुरच्चक्षुश्चदृश्यते वाममितिशेषः ॥४४॥ स्फुरितः पुलकितः वेतिवाक्यालंकारे अदक्षिणोवामः ॥ ४५ ॥

प्रणिपातप्रसन्नाहिमैथिलीजनकात्मजा॥ अलमेषापरित्रातुंराक्षस्योमहतोभयात् ॥ ४० ॥ अपिचास्याविशालाक्ष्यानकिंचिदुपलक्षये॥ विरूपमपिचांगेषुनसूक्ष्ममपिलक्षणं॥४१॥छायावैगुण्यमात्रंतुशंकेदुःखमुपस्थितं॥अदुःखार्हामिमांदेवींवैहायसमुपस्थितां॥ ४२ ॥ अर्थसिद्धिंतुवैदेह्याःपश्याम्यहमुपस्थितां ॥ राक्षसेंद्रविनाशंचविजयंराघवस्यच ॥ ४३॥ निमित्तभूतमेतत्तुश्रोतुमस्यामहत्प्रियं॥दृश्यतेचस्फुरच्चक्षुःपद्मपत्रमिवायतं॥ ४४॥ईषच्चस्फुरितोवास्यादक्षिणायात्यदक्षिणः॥ अकस्मादेववैदेह्याबाहुरेकःप्रकंपते ॥ ४५॥ करेणुहस्तप्रतिमःसव्यश्चोरुरनुत्तमः॥ वेपन्कथयतीवास्याराघवंपुरतःस्थितं ॥ ४६ ॥ पक्षीचशाखानिलयंप्रविष्टःपुनःपुनश्चोत्तमसांत्ववादी॥ सुस्वागतांवाचमुदीरयाणःपुनःपुनश्चोदयतीवदृष्टः॥ ४७॥ ततःसाध्वीमतीबालाभर्तुर्विजयहर्षिता॥ अवोचद्यदितत्तथ्यंभवेयंशरणंहिवः॥ ४८॥ इत्यार्षेश्रीम० वा० सुं० सप्तविंशःसर्गः॥ २७॥

वेपन्वेपमानः स्फुरन्नित्यर्थः ॥ राघवमस्याः पुरः स्थितमिव सूचयति ॥४६॥ पक्षी काकादिः शाखानिलयं शाखास्थनीडं प्रविष्टोवारंवारमुत्तमसांत्ववादी उत्तमशांतस्वरवादी सुस्वागतां शोभनस्य स्वागतं प्राप्तिर्यस्याता दृशीं वाचं कथयन्पुनःपुनश्चोदयतीव शोभनप्राप्तिं सूचयतीव शोभनमागतं प्रत्युद्गच्छेति सीतांपुनःपुनः प्रेरयतीव वा ॥ ४७ ॥ तत्त्रिजटोक्तं ॥ ४८ ॥ आहवमानः ॥ इतिरामाभि० वा० सुं० सप्तविंशः सर्गः॥ २७॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥